

નર્મદા

નાટકના ઓપેરા.

વાંકાનેર “ આર્યહિતવર્ધક ” નાટક કંપની માટે.

રચીને પ્રસિદ્ધ કરનાર

રાવલ ત્રંબકલાલ દેવશંકર

વાંકાનેર આ. હિ. વ. ના. કંપનીના માલિક.

આવૃત્તિ પાંચમી પ્રત એક હજાર.

સને ૧૯૬૭ના ૨૫ મા આક્ટ મુજબ રજીષ્ટર કરાવી છે, ને તેના છપાવનારે સર્વ હક પોતાને સ્વાધીન રાખ્યા છે. માટે કર્તાની રજા સિવાય કોઈએ છાપવું છપાવવું, વેચવું, વેચાવવું કે ભજવવું ભજવવું નહીં.

શ્રી મહેશ મુદ્રાલય—સુરત.

સંવત ૧૯૬૫

સને ૧૯૦૮

કીંમત રૂા ૦-૨-૦

ૐ સીં દસ્તુર.

ચામીંગપીલ્સ(ધાતુપૌષ્ટીકગોળીઓ.)

આ ગોળી લાંબા વખતના અનુભવ બાદ એના ગુણ વીધેની પ કકી ખાત્રી થયેથી બહાર પાડવામાં આવી છે. પાંડુરોગ, નજળો, માથા નો દુખાવો, હાથ પગની કળતર, મગજનું ખાલી પડવું, જઠરાગ્નિનું મંદ પડવું, સ્વપનાવસ્થા વીર્યશ્રાવ કુંદ તથા કુટેવથી પ્રાપ્ત થયેલી નબળાઇ તથા નપુશકપાણું તેમજ થતો ક્ષય એ દરદોષ પર આ ગોળીઓ ખાસ ચમત્કારી રીતે અસર કરે છે એથી મંદ પડેલી જઠરાગ્નિ સતે જ થાય છે ખોરાક હજમ થાય છે શરીરમાં દીનપર દીન લોહીનો વધારો થતો જાય છે નબળા પડેલી નસોને તાકાત મળે છે અને મજ જ સ્થીર થાય છે એ ગોળીની બનાવટમાં ફોસ્ફરસ દરમીયાન કોકો (લિકેટેઇટ) ઓફ પેપેઇન (પેપ્ટોનાઇઝડ પેપઇન) તેમજ બીજ પૌષ્ટીક દવાઓ વાપરવામાં આવી છે ૪૨ ગોળીની સીસીની કી. ૩૦ ૧.

સ્પેશીફીક ફીવર મીક્ષચર.

ત્રીજીઓ, રોજીઓ, એકાંતરીઓ, ચોથીઓ, પીત જવર, જીર્ણ જવર તેમજ લક્ષણીક તાવ (બીજ દરદનાં લક્ષણ તરીકે આવતો તાવ) જંગલી ફીવર વીગેરે તમામ જ્વરનાં જવર (તાવ) માટે આ હુમાર મીક્ષચર એક રામબાણ ઉપાય છે એ મીક્ષચર (તાવ) હોય યા ન હોય તો પણ લીધામાં આવે છે, કી. ૩૦ ૦૧૧.

સ્પેશીફીક ફીવર પાઉડર.

આ પાઉડર રોજીઓ, એકાંતરીઓ, ચોથીઓ, પીત જવર, જીર્ણ જવર તેમજ લક્ષણીક તાવ (બીજ દરદનાં લક્ષણ તરીકે આવતો તાવ) જંગલી ફીવર વીગેરે તમામ જ્વરનાં જવર (તાવ) માટે આ હુમાર પાઉડર એક વીજળી મીસાલે કામ કરે છે એ પાઉડર માટે હુમો હુમારે મોઢે કહેવાં કરતાં સુરત જીલ્લામાંના કોઇ પણ માણસને પુછવાથી ખાતરી થશે ગરીબ લોકોના ફાયદાને માટે આ હુમોએ ખાસ પાઉડર કાઢ્યો છે એ પાઉડર (તાવ હોય યા ન હોય તો પણ લેવામાં આવે છે).

વેચનાર ઠાકોર બ્રધર્સની કું.કેમીસ્ટ કલુખીઠ સુરત.

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

विद्यार्थक कर्मगणित विभाग

अनुक्रमिक २२४४

वर्गिक

मुस्तकन लव नम ६। ११२३० को कोपेरा

विषय २-१३४

શ્રી વાંકાનેર આયોજિતવર્ધક નાટક કંપની.

નર્મદા નાટકનો ટૂંક સાર.

૨૨૪૪

અંક પહેલો.

પ્ર. ૧ માં—બ્રાહ્મણો—શ્રી નંદપુરાધિપતિ શાંતીવીજય મહારા-
જની કુંવરી નર્મદાની સાલગીરી હોવાથી નંદપુરનાં
બ્રાહ્મણો યૈરાં છોકરાં સહિત સિધ્ધેશ્વરી માતાએ કુંવરી
તરફથી દક્ષણ મેળવવા માટે જાય છે.

પ્ર. ૨ માં—સિધ્ધેશ્વરી માતા—સિધ્ધેશ્વરી માતાનાં દર્શન
કરવાને સખીઓ સહીત નર્મદા આવે છે. બ્રાહ્મણો આ-
શિર્વાદ આપે છે ને મંદીરના દરવાજા ઉઘાડવાને વીલંબ
હોવાથી આનંદ માટે સખીઓ સહીત નર્મદા ગરબો ગાય
છે. મંદીરના દરવાજા ઉઘડે છે. સર્વ સ્તુતિ કરે છે. દરમ્યાન
ભુશુપુરનો કંટકસેન નામનો રાજા મૃગીયા રમવા ગયેલો
તે જંગલમાં ભુલો પડવાથી તે સ્થળે આવી ચડે છે નર્મ-
દાને જોઈ કામાંધ બને છે તે ઉપરથી નર્મદાની સખીઓ
તેને મારી કાઢે છે ત્યાર પછી કંટકના હુકમથી તેના મા-

જુઓ કુંવરીપર હલ્લો કરે છે પરંતુ અચાનક વિજય આવી તેને બચાવે છે ત્યારથી નર્મદાના ઉરમાં વિજય ઉપર પ્રીતિની ઉરમી થઇ.

પ્ર. ૩ માં—**ઝવેરચંદ નગરશેઠ**—ના દીકરા નવલશાની વહુ ચંચલા કુતેખાં નામના નોકર સાથે નહીં ઘટતી ગમત કરે છે ત્યાં ઝવેરચંદશા પોતાના પુત્ર નવલશાના કાવતરાથી આંખના દરદથી પીડાતા આવે છે તેમનો નિમકહલાલ નોકર બાબલો વિદ્યાવિલાસમાં મદ્યપાન નિષેધ વિશે ભાપણ થનાર છે તે વિશે વાત કરે છે એટલામાં નગરશેઠનો પુત્ર નવલશા દાક્તર ધનજીશાને તેડી આવે છે ધનજીશા આંખ તપાસી ઔષધ નાંખે છે રાતના ભાપણમાં જવાનો ઠરાવ. શેઠ પુત્રને ધનજીશા ખરાબ કરે છે.

પ્ર. ૪ માં—**મદ્યપાન નિષેધ સભા**—વિદ્યાવિલાસ સભામાં બાણુ સ્વામી મદન ટુંડા ઘોસ મદ્યપાન નિષેધ વિશે નંદપુરની મદ્યપાન નિષેધ મંડળીના આશ્રયથી પ્રધાનના પ્રમુખપણા હેઠળ વ્યાખ્યાન આપે છે તે મંડળીના મંત્રી છેલ્લશંકર વકીલ બધી વ્યવસ્થા કરે છે.

પ્ર. ૫ માં—**નિપુણરાયની વિજયને પ્યાર લેટ**—નર્મદાના કહેવાપરથી તેને મહારાજાની મુલાકાતનું કહી નિપુણ જાય છે ને વિજય તથા નર્મદાનું પ્યારમાં પડવું ત્યાં દાસી જયા આવીને વિજયને દરબારમાં જવાનું કહેતાં નર્મદાનું નિરાશ થઇ જુદા પડવું ને વિજયને મળવાનું જયાને કહી પોતે પણ જાય છે.

પ્ર. ૬ માં—ઉપરથી ઉજળા પણ માંહે કાળામેસ—છેલ-
શંકર વકીલના ઘરમાં રાતના માસ્તર વગેરે દાડ પી બે
લાન થાય છે. ફતેખાં નામનો વકીલનો માણસ ખાવાની
ગોઠવણ કરે છે પ્રધાન આવતાં સર્વે બેશુદ્ધીમાં હોવાથી
પ્રધાન પણ તેમના હાલ જોઈ બેઠીત થાય છે ને તેમના
નીચ કૃત્ય બાબે ધિકારે છે. બાબલાને અને પટાવાળાને
શેઠ પુત્રને ઘેર પહોંચાડવાનું કહી પ્રધાન જાય છે. બાબલો
પટાવાળા પાસે મળુરો અને ખાટલો મંગાવી દાડીઆ-
ચોને ઘેર મેલવા જાય છે.

પ્ર. ૭ માં—વિજયનું અપમાન—વિજયને નિપુણરાયે તે દુ-
ષ્ટની તપાસ કરવા મોકલેલા તેથી તે તપાસ કરી આવી
પોતે કંટકસેન ઉપર નિશ્ચય શક લે છે એવામાં શાંતી-
વિજય મહારાજ નિપુણરાય દિવાન સહિત આવી મળે છે
તેની સાથે કંટકસેન ઉપર મારો શક છે એમ જાહેર કરી
લડાઈ લઈ જવાનું કહે છે પ્રરંતુ શાંતીવિજય નહીં મા-
નતાં ગુસ્સો કરી ચાલ્યા જાય છે. વિજય ત્યાં નિરાશ થઈ
જાય છે.

પ્ર. ૮ માં—કંટકના કુવિચાર—નર્મદાને પોતાને તાબે કરવી
એવો વિચાર કરે છે ત્યાં નંદપુરથી નાસેલો ફતેખાં આવી
નર્મદાને લાવવામાં મદદગાર થઈશ એમ કહે છે જેથી
તેને ચોપદારને ત્યાં ઉતારો આપે છે. પાછળથી રાણી
આવી પોતાની પુત્રી સુમળાના સગપણ વીશે વાતચિત
કરે છે તેપર કંટક ધ્યાન નથી આપતો જેથી રાણી સ-

મળવે છે એટલે તેને માર મારે છે ત્યાં મુળથી આવે છે તેને પણ ધિકારી કાઢે છે.

પ્ર. ૯ માં—ભૃગુપુરમાં ૨૬ ધાંયજો—ભૃગુપુરના દરબારી ધાંયજો ૨૬ને ત્યાં કંટકસેનનો ચોપદાર આવે છે ફતેખાનો મુકામ ચોપદારને ત્યાં આપેલ હોવાથી તે પણ સાથે આવે છે. ધાંયજોની વહુ ૨૬ની જમવા તેડવા માટે આવે છે તે નંદપુરની હોવાથી છાકટા ફતેખાને આજો છે ૨૬ની તેને આજખતાં ફતેખાં તેનાપર ખોટું આજ ચડાવે છે એટલે ૨૬ની તેને મારવા જાય છે એક લડે છે. દરમ્યાન ચોપદાર આવી છુટા પાડે છે.

પ્ર. ૧૦ માં—નર્મદા—પોતાના મહેલમાં હીડોળે બુંલે છે ત્યાં દાસી પુષ્પદાર લાવે છે તે દારપરથી નર્મદાનું વિજયપર વક્ષણ થાય છે ત્યાં તેને બોલાવે છે. પ્રેમીજોની પવિત્ર ગમત.

અંક ૨ જો.

પ્ર. ૧ માં—કંટકસેનની રાજસભા—ભૃગુપુરાધિપતિ કંટકસેન માહારાજનો દરબાર કંટકસેન સિધ્ધેશ્વરી માતાએ બનેલા બનાવ વિશેની વાત પોતાના પ્રધાન વગેરે દરબારીને

જણાવે છે અને ફતેહખાં આવ્યા વિશેનું કહે છે. નર્મદા કુંવરીને પોતાના મહેલમાં તેડી લાવવાથી મને સુખ થાય એમ છે દરબારીયો અનુમોદન આપે છે. તુરત દુત મોકલી નંદપુરેશને ખબર મોકલવામાં આવે છે.

- પ્ર. ૨ માં—નવલશાનું વિદેશગમન—શાંતિ વીજયના હુકમથી ઝવેરશા પોતાના પુત્ર નવલશાને કુસંગતિ છોડવવા બાબલા સાથે પરદેશ મોકલે છે.
- પ્ર. ૩ માં—શાંતિવિજયની રાજસભા—કંટકસેનના દુતનું પત્ર લઈ આવવું અને વિજયનો પત્ર સંબંધી તિરસ્કાર અને લડાઈ કરવા તૈયાર થવું તેથી શાંતિવિજય નારાજ થઈ વિજયને દેશપાર અને કુંવરી નર્મદાને અચલેશ્વર માહાદેવમાં નિપુણ સાથે.
- પ્ર. ૪ માં—ચંચલા ચંચલ્લી—નગરશેઠ નવલશા પરદેશ ગયાનો લાલ લઈ ચંચલા ભૃગુપુર ગયલા ફતેખાંનો કાગળ આવતાં તેની પાસે જોય છે ત્યાં રસ્તામાં લેણીઆત મળે છે તેને સ્ત્રી ચરિત્રથી લભાવી ભાગી જાય છે.
- પ્ર. ૫ માં—કંટકનો હુકમ—કંટકસેનને લડાઈને માટે તૈયારી નહીં કરવા રાણી વખતુબા તથા કુંવરી સુન્દર સમજાવે છે પણ પથ્થર પર પાણી.
- પ્ર. ૬ માં—કાળાં કામ કરનારું જોડું—ફતેખાં તથા ચંચલાની ગમત.

પ્ર. ૭ માં—**રણુભુમી**—દ્વંદ્વ યુદ્ધ. શાંતિવિજયનું યુદ્ધમાં પડવું કંટકસેનના લશ્કરી માણુઓનું નંદકુંવરમાં હુટવું તથા નર્મદાની શોધ કરવા જવું.

પ્ર. ૮ **અનાયાસ કાળાં કૃત્યનાં દ્રુત**—નંદકુંવરથી મધપાનની ટોળીનો છેલ્લશંકર વડીલ તથા નંદકુંવર (હરપ્રસાદ માસ્તરની વહુ) ભુવુપુર આવેલાં ત્યાં સીપાર્થ લોકા આવી નર્મદાની ખચર પુછતાં જવાબ નહીં આપવાથી ખંનેનાં નાક કાપે છે.

પ્ર. ૯ માં—**અચલેશ્વર મહાદેવ**—નર્મદા નિપુણને જ્યાનું અચલેશ્વર મહાદેવના સ્થાન નહક આવવું ત્યાં કંટકસેનનું આવવું. નર્મદાને તેનાથી થતી વીટબળા પાણુ તેટલામાં ભાઉડાંઆ આવી કંટકને નસાડે છે. અચલેશ્વરના મહંતનો કાળ થયાની ખચર ભાઉડાં તરફથી મળી તે ઉપરથી ત્યાંથી ફરતાં પાછા વીકટ જંગલમાં રસ્તો ખુલી જવો.

પ્ર. ૧૦ માં—**ભલાં સાથે ભલાની ભેટ ત્યાર બાદ ધુરા**—વિજય જંગલમાં છે ત્યાં અચાનક બાળલો તથા નવલશા આવે છે અને પરસ્પર આળખતાં મળે છે ત્યાં નંદકુંવર તથા છેલ્લશંકર નકટાં આવે છે અને થયેલી શિક્ષાનો પસ્તાવો કરે છે.

પ્ર. ૧૧ માં—**વિજયના વિચાર**—વિજય રૈયતને ઉશ્કેરી સ્વર્ગવાશી મહારાજ શાંતિવિજયનું વેર લેવાની ગોઠવણ તથા નવલશા શેઠની લડાઈના પ્રસંગે દ્રવ્યની મદદ આપવી.

પ્ર. ૧૨ માં—સુજાણુ—નર્મદામાં વૃત્ત ઉજવવા દીવા મુકવા આવે છે તેને દુર્બળસિંહ કામાંધપણે સતાવે છે તેને નિપુણ બચાવે છે તથા નિપુણ તથા નર્મદાને પરીક્રમાવાસીના કહેવાથી પોતાના પિતાના મરણની જાણ થવી ને પુલ ઉપર થઈ હંસનગર જતાં કંટક તથા તેના લશ્કરીઓના હુમલાથી નિપુણનું ત્યાં પકડાવું અને જ્યા તથા નર્મદાનું નર્મદા નદીમાં પડવું. ખારવાની મદદથી નર્મદાને બહાર કાઢવી.

અંક ૩ બે.

પ્ર. ૧ માં—ખારવા—નર્મદાને ધિરજ આપે છે બજન ગાય છે ત્યાં એક ખારોટ આવે છે તેને પુછતાં તે નર્મદાના મોસાળનો છે અને વિજય શાંતિવિજયનું વૈર વાળવા તૈયાર થાય છે તેને મદદ આપવાની ખબર કરવા જાય છે એમ જણાય છે તેથી તે ખારોટ પાસેથી પુરૂષનો પોપાક લઈ નર્મદા વિજયની મદદ કરવા જાય છે.

પ્ર. ૨ માં—જેલમાં નિપુણ—નિપુણ પોતાની હાલતપર અશ્-સોસ કરે છે ત્યાં પોતાના ઉપર ઉપકાર કર્તાની ભેટ લેવા સુજાણુ આવે છે ત્યાં પરસ્પર સજડ ખ્યાર સંધાય છે પાછળથી કંટક આવી નિપુણરાયને મહાકાળીનો ભોમ આપવા લઈ જાય છે.

- પ્ર. ૩ માં—નર્મદા પુરૂષ વેશમાં—વિજયની મદદે નીકળેલી તે વિજયને મળે છે પણ ગુપ્ત પોશાકમાં ત્યાંથી લશ્કર લઈ સર્વ જાય છે.
- પ્ર. ૪ માં—મહાકાળીનો ભોગ—કુર કંટક નિપુણનો ભોગ આપવા ઉતાવળ કરે છે ત્યાં પણ રાણી અને કુંવરી સમજાવે છે પણ નહીં ગણકારતાં ધાયું કરવા જાય છે ત્યાં પાછળથી વિજય તેમજ પુરૂષ પોશાકમાં નર્મદા (રેવાસેન) આવી કંટકને ફેદ કરે છે અને સાથે નંદપુર લઈ જાય છે.
- પ્ર. ૫ માં—ફતેખાં ને ચંચળા—ગમત કરે છે ત્યાં નવલસા તથા વિજય વગેરે આવી તેની જીલ કાપી લે છે.
- પ્ર. ૬ માં—નર્મદા અને વિજય—પાસે કેટલીએક વ્યંગોક્તિથી વાત કરી પ્રગટ થાય છે. પ્રેમી જોડું પ્યારભર ભેટે છે.
- પ્ર. ૭ માં—નાક કટા તથા જીભ કટા—નંદકુંવર તથા જીભ-શંકર અને ફતેખાં તથા ચંચળાનો પસ્તાવો.
- પ્ર. ૮ માં—નિપુણ તથા મુજાણ—દુઃખનો અંત આવ્યો તેથી બંને ખુશી થાય છે અને અન્યોઅન્ય પ્યાર ચેષ્ટા કરે છે.
- પ્ર. ૯ માં—બાબલો તથા બાબલી—પરદેશનાં સુખ દુઃખની રમુજ ભરેલી વાતો કરે છે.

પ્ર. ૧૦ માં—વિજય મંડપ—દુષ્ટ કંટકનો ન્યાય અને વિજય-
જનો ખુલાસો તે એ કે કંટકસેન વિજયસિંહના પિતાને
મારી નાંખી પોતે ભૂગુપુરનો ધણી થયો હતો વગેરે જા-
હેર કરે છે. વિજય તરફથી નિપુણને નંદપુરના રાજ્યની
સોંપણ, વિજયનો ભૂગુપુર ઉપરની પોતાની અસલની
રાજગાદીપર રાજ્યાભિષેક. નિમકહલાલ જનોને ધનામ
તથા કંટકની પુત્રી સુગ્ગણ્યાના કંટકને હાથે નિપુણરાય
સાથે લગ્ન અને નિપુણને હાથે નર્મદાના વિજય સાથે
ગાંધર્વ લગ્ન. આનંદની અવધી. પ્રેમી જોડાને ધર્મિય
સાનુકુળ.

નર્મદા નાટકનાં ગાયનો.

(૧)

નામતો પ્રભુનું લેવું નિશ દિન તારે,
સંસાર અસાર સમજી સુકૃત કર બહેલાં;
જીવાની આ જાતી રહેશે માટે ચેત પહેલાં;
માયા ખોટી મમતા જીડી મુકી દે વિચારી,
સાચું છે સુધર્મે રહેવું છોડી દે ખુમારી;
ભુડાં ભુડું મનમાં લાખે રાખ તું લલાઈ,
પરસ્પરે સ્થાય કરવી સાચી એ સગાઈ.

(૨)

માયાં ફેડી શીદ મરે કરમના લખ્યા લેખ નવ શ્રે;
તાં ધાર્યું કદી થશે નહીં અભિમાન કેમ કરે.
પુરુષ પ્રયત્ને હોય હરિની કૃપા તો કારજ સરે,
ચડતી પડતી જન્મ મરણ છે રાય રંકને ધરે.
સદા સુખી સંતોષે રહેવું હરીહર દુખડાં હરે;
લાડુ ખાવા મળે મજેના (આ) ડોશી ક્યારે મરે.
હાય મુવાઝો ખાઈ તમારા લાડુતો પેટ ફરે.

(૩)

સૈયર શ્યામ મુલક્ષણા પાસે જ્યારી જાદુગરી જાદુગરી;
 મોહ જાળમાં મુજને નાંખી કામણ દુમણ કરી.
 પ્રિતમના પગલાંના પડધા પલ પલ મુજને વાગે;
 વહું વહું પણ રઢિયાળાથી મળવાને રહ લાગે.
 મારા સમ જે મોહન મારો હૈયા કેરો હાર;
 પ્રાણ થકી પ્રીતમજી પ્યારો અંતરનો આધાર.
 કાડીલાનું કમલ વદન તે મદનજીત મોહ જાળ;
 જેતામાં જીવતીનો જીવડો જીતિ લે જગપાળ.
 બ્રહ્મ જ્યેતી લાન ભુલાવે મોહ ભરેલી માટી;
 મોહનવરની મનહર મુર્તિ ચિતડાં માહે ચોંટી.

(૪)

ફટ ફટ નફટ અનાડી, તને ધિ:કાર ધિ:કાર (૧)
 તને ધિ:કાર ધિ:કાર (૨)
 કોણ છે તું કયાંથી આવ્યો જોલ્યો આ શું જોલ.
 અવિચારી નિચ નિર્લજ જ જ કરતું મનમાં તોલ;
 ચાલ્યો જને પાધરી વાટે મારું કહ્યું વિચારો,
 પાપી અધમ એ જોલ્યો પાછો માર માર મારો.

(૫)

ચાલો આવાર સહુ કરો ન વાર પ્યારી.
 ભીતિ લગાર નહીં ધરો આવાર ભારી;

લઘ્યે ઓવારણા મળી સહુ વારી વારી.
 જતી બચાવી છે લજ્જા અમારી પ્યારી;
 ઉરે નાં ધરશે લગારે આભાર.
 લીધી સાર ન લગાર કરી વાર;
 ચાલે દાર સુકુમાર ગુણગાર.

(૬)

મીઞ મળહ મેં રહેનાં ગુલતાને હરદમ ધનશાને અહાહાહા.
 કુકર્મ કરતાં પ્રકડ થઈ ફરતાં ધાક નહીં ધરતાં અહાહાહા;
 દિલ ખુશ દિલાવર મીલે મુજવર બડા ખીરાદાર અહાહાહા.
 છટછટ ધિકાર છે પ્રટ પ્રટ ગમાર છે ખાસડ ખાનાર છે અહાહાહા.
 અમન ચમનમેં ગુલે ગુલશનમેં પ્યારી પ્રખનમેં અહાહાહા.
 શ્રીહરી ન સાંખશે લોક ખુરં લાખશે કૃત્ય પ્રલ ચાખશે. અહાહાહા.

(૭)

સુધરેલા સાર સાર વિપ્રરેલા વાર વાર,
 માથે પટીયાં લટીયાં કાળાં, અડવું કપાળ ચશમાવાળાં;
 સ્ટોકીંગ ખુટને ચટકું ચાળા, સોટી જાલે છેલ છોગાળા;
 કુકર્મ કરતાં નહીં ડરે તો, વાંઠી જશે તેની નાર નાર નાર.
 ચાલે ચટ ચટ કરતી ચાલ, ઉધાડે અલખેલીના વાળ;
 ખાટલીઓના ખુચ ઊરાડે, ખેલાન બની કાં પડશે ખાડે.
 ઘેર જશે કાં ધલાઇ ગાડે, લાડા લાડી લડશે લાડે.

પહેલાં પીશે હળી મળીને, પાછળથી કરશે મારા માર માર માર;
ફડાફડ લડશે લાકડીએ, તડાતડ આવે આંકણીએ.

(૮)

પ્રીતિ રીતિ મેં જાણી પાતલીઆ,
વારી વારી જઈ કુરખાન દીઠા દિલ ખુશરે દિલજનન;
ઠારી નીત ઠરવાની પાતલીયા;
ગાંડો ઘેલો છઈ ગુલતાન મારો શું કરવા મોહખાણ,
પ્રેમે લ્યો મનમાની પાતલીયા.

(૯)

મોળું મન ભુલે સાચું સુણતામારે કંદે શેસલાય;
વિશ્વાસુ જે શ્રધા રાખી ધારે મનમાં ટેક.
ધ્રુવિચિત વસ્તુ મળશે આવી જ્યાં છે નિતિ નેક;
દ્રઢ ભક્તિ નિશ્ચય પાડોતો કોણ થકી ડરનાર.
ધન્ય જગતમાં જન એવાને સાથ પ્રભુ કરનાર.

(૧૦)

કરમાં તું ચતુરાઈ ભલી થઈ કરમાં તું ચતુરાઈ;
જાણ્યું હવે મારી બાઈ ભલી થઈ કરમાં તું ચતુરાઈ.
પલ પલ જીવડો પલક પલકમાં પ્રેમે રહ્યો પલટાઈ;
જીવ મારો ભમ્યા કરે પ્રેમ પાસમાંજ ખરે.
રંગીલાના રાગ રંગે રહીછું રંગાઈ;

(૧૧)

કીને ચુરાયા એ મુલ મેરા બટવા (૪)
 ચોર પકા ચોર ચોર પકા ચોર ચોર પકા ચોર.
 શીરસે બના દે છગર બન પટવા. (૪)
 બટવા ખાતર શીર ચુકી ગલીયન ખાટ અગર;
 અકસોસ અય કીતના કડં મીલતા નહીં ગમાર.
 કીસેં કહું મેં અય ગમખ્વાર બતીયાં. (૪)
 સમગ્રવું મેં કીસ તરેહ પટવા હો હુંશિયાર;
 દે દુસરા બનવાયકે હય ચોરત શુંગાર.
 ક્યસી ઘડત હય દીન રાત છતીયાં. (૪)

(૧૨)

હાય હૃદય બજે છે દુષ્ટ કૃત્ય તાડેં જ્ઞેજ્ઞને;
 આ તણવાર છે તૈયાર મારી ઠાર કરશે પાર.
 દહિંજ માર ખુબ ઘાઉં હું પાપીને શીખ દેવાને
 નાડેં તાડેં તુર્ત તાડેં શોધી નખોદ કઢાવું.
 જ્ઞેજ્ઞે ટેક કરી નિસ્તેજ તારી રાંડને રડાવું.

(૧૩)

અરે હાય શાને ડરવાનું, નથી એ વાતમાં ધરવાનું.
 પ્રસયુ વૈરનું ઝેર રંગેરગ અંગ બજે અંગાર;
 પકડાવી મંગાવું પહેલી વહેલી નાજુક નાર.
 નકી એ મારે કરવાનું.

હતારીશ મદ એ આળાનો ખેર લલે જે થાય.
 ક્ષત્રીવટ પુરી પાળી તો જે મનહરણી હરાય;
 હામ છે ત્યારે હરવાનું.

(૧૪)

એ અનિરૂધ અર્જુન કૃષ્ણ કૃતી વિચારોને પતિ.
 સુરીનર મુનીવર પરનારીપર કરતાં નજર ડરતા અતીરિ:
 ગૌતમ ગ્રહ કરતાં ગમન મધવા સરખા મહાન.
 દેહે દુઃખ પામ્યા અતિ ભગથી ભુલ્યા ભાન,
 વૃંદાને છળવા ગયા કપટ રૂપ જગ તાત,
 પથ્થર થઈ પૃથ્વી પડ્યા ધ્યાન ધરે એ વાત.

(૧૫)

જહાલા આપુજી આમ ન કરશો,
 મારાં માતાજી (૩) કહે તે દિલ ધરશો.
 છેડી જા છેડી છો ઘેલી તું ચુપ;
 મુરખ મારીશ હડીલી તું ચુપ.
 લાગશે લાત ઝપાટો તું ચુપ;
 લેતી જા લે આ સપાટો તું ચુપ.
 મારો લલે માર ખાશું તમારો છે ઇશ્વર મારો;
 શાણી થા મુજાણી આપુ માની ધિરધારી રહી જા છાની.

(૧૬)

મુજાત અમે ધાંયજા દુનિઆમાં સૌથી મુજાત,

વાળંદ ખારખર પારેખને નાપી હજમ કહે કોઈ રાત;
સોમ બુધ શુક્ર રવી એ વારે મચ્યાં રહી ખરે ખાત.
ખોટ વિનાનો ધંધો અમારો વાળ મસાલ એ જકાત.

(૧૭)

હું છું દરખારી મોટોરે ત્યાં વાળું ગરખડ ગોટો,
મહારાજ તો હસી બોલાવે કરે બધા સલામ;
હુંશિયારીથી હું સઘળાને ગાંડા ગણું ગુલામ.
પુછી ગાછી વાત કરે છે બારે માઈ માન;
વચ્ચોવચ જઈને હું બેસું બાણે કાળો કાન;
રાજ કાજની કુશળતાથી થયો નાતમાં શાહ.
હું તું રાજ રાણી થશું હવે વાહ વાહરે વાહ.

(૧૮)

આ હાર ભેઈ કંઈ કંઈ થાય ભે વાહ! કોનેજ શોભે;
પ્રિતમજીના કંઠમાં પેરાવુંભે ભેવા મનડું એ લોભે.
ક્યાંછો પ્રિતમજી આવો રસીકજી,
પહેરો મારા હૈયાના હારભે હુંરે ભેઈંછું વાટ નિત્યે તમારી.
આવો બહાલા લ્યોજી સ્વીકારી રંગીલા રસિલા;
છબિલા છોગાળા અલબેલા પ્રિતમ વર,
તરસીછું ક્યારની મળવા અત્યારની;
રંગી રાગે રંગમાં રંગદોળોભે છુંરે તૈયાર મન મોહનજી પ્યારી,
હળી મળી કરો આભારી... ..

છોડો એ વાતને રાખી વિશ્વાસને મળશે તમને હૈયાના હારજો.
 શું જે બોલોછો જરા બુવો વિચારી ધમ્મ કરે પુરી ત્રીપુરારી;
 રંગીલી રસિલી છબિલી રઢાયાળી અલબેલી ધિરજ ધર.

(૧૯)

રસિયા આવી શરદ પુનમની રાતરે મોહનજી; —
 મોહ લગાડી મુજને મારી લાત હો મન મોહનજી.
 છેલ છબીલે બેની મુજને બોળવી મોહનજી,
 પ્રિત કરી આ ચીતકું લીધું આળવી મન મોહનજી.
 દગો કરી સટકી ગયો અબળાતું શું જોર;
 શંશં મારી પડી રહી કરતી શોર બકોર.
 બોળી અબળા અમે ન જાણી ટોળરે મોહનજી;
 રસિયો કામણુગારો ચિતનો ચોર હો મન મોહનજી.
 મન ભરમાવી કરતો મીઠી વાતરે મોહનજી;
 મુખ મીઠું પલુ અંતર કરતો ઘાત હો મન મોહનજી.
 ઘટે નહીં નટવર તને કરવાં આવાં કામ;
 રટણ કહું દિન રાત હું એક પ્રિયે તુજ નામ.
 મળશે ક્યારે પ્રિતમ પ્રાણાધારરે મોહનજી;
 જીવન મારા હૈયા કેરા હાર હો મન મોહજી.

(૨૦)

અંદર આવો નાથ પ્રાણ મમ અંદર આવો નાથ;
 જટ કહું હું દીલની વાત, જપું છું મારા પ્રિતમ પ્યારા.

નામ તણી નિશ દિન હું માળા અન્ય ઈચ્છા નથી પ્રાણુથી પ્યારા.
 અર્થ વિચાર કરે શીઠ બાળા કેમ બુલું ઉપકાર તમારા.
 (ચાલો આવો) (નાના નહીં બને) (ગભરાઓ છો શું)
 બસ ચાલો મારી સાથ, મુકીને ચાળા આવો છોગાળા.
 સત્ય વિચાર શ્રુતિ તણા ધારા શાંત કરે મન કામને તારા;
 હીક વહી કરો શાંત આ દારા છોડું હવે કેમ જીવન મારા.
 (મને નહીં રોકો) (કેમ નહીં રોકે) ત્યારે શું કરશો
 રહું સદાય તમ સંગાથ, પ્રાણુ મમ અંદર આવો નાથ.

અંક ૨ જો.

(૨૧)

અપમાન કર્યું એક કુંવરી એક કુંવરીએ એક સુંદરીએ..
નંદપુરેશની એ પુત્રી છે આ પ્રતેષાં કહે તે ખાત્રી છે;

કેમ સહુ માનભંગ આધિન એ.

લાવો મંગાવી તે તુર્ત દારાને મહેલ શોભાવોને આ મારાને
તો તો ખરે સુખ થાય આ ધરીએ.

(૨૨)

પ્રાણુજીવન પરદેશ પધારી વેહેલા આવજો (૨)

વેહેલા આવજો અરે હાં વેહેલા આવજો;

રહેજો રાજી.....હાજી હાજી.

નવિન નૌતમ નામી વસ્તુ પેહેલા લાવજો;

સ્વામી શેવા ચિત હિત ચાહી કિરતી પામજો.

સ્નેહ, સદા સંભારીશ લાલા પ્રિતિ રાખજો.

(૨૩)

તાઈ કાળું કરીને ટળીજા મેર મેર મેર;

બસ બસ બસ.....તાઈ કાળું કરીને ટળીજા.

બળ્યું બળ્યું મોઢું આ તાઈ જા જા જા તુજને ધીકારું;

નથી નથી થાતું આ સાઈં...અરે મેરને રાંડ દુચકા.

હંઅ હંઅ હંઅ તાઈં કાળું કરીને ટળીજા.

(૨૪)

ઝૂંરે થશે હાય હું રંક પ્રાણી, થયું ધુળધાણી થયું ધુળધાણી.

દુઃખ દરિયામાં જીવતી તણાણી, થયું ધુળધાણી. (૨) . .

હિણુ ભાગી હું કેમ જીવું છું મોત વિનાની દાઝી મરું છું;

ભય દુઃખ હાતી માંહી પડી છું દિનદયાળે દયા નવ આણી.

થયું ધુળધાણી થયું ધુળધાણી.

(૨૫)

નયનથી દિગંબરો ડગાવું.

સુરા સુજાણુ મારી મોહ બાણુ કરી પરવશ પ્રાણુ;

પકડી જકડી પ્યારમાં ટંગાવું. નયનથી.

પુરણુ પ્રિત ભર્યાં ગાઈં ગીત હરું હજીવે હજીવે ચિત;

બુદ્ધો પંથ જગતમાં જગાવું. નયનથી.

(૨૬)

થાતું દુર થાતું દુર થાતું દુર થાતું દુર થાતું દુર થાતું દુરે.

જા ગમાર તું આ વાર ભ્રેયો સાર તારો પ્યાર;

જાને થાઈં લાચાર ભ્રેઈ તને અંગાર.

હોં અંગે અપાર જા જા કરતી બે જાર;
 છોડ તું તારો વિચાર નહીં તો ભારીશ ઠાર;
 અંદનના હણનારને મળતી જુઓ સુવાસ,
 શત્રુનું સારું કરે સજ્જન એજ ખવાસ.
 પિતા દયા દિલમાં ધરો ક્રોધ કરો શું કામ;
 નિરપરાધી પ્રાણીનો રક્ષણ કરતા રામ.

(૨૭)

તું હે બોળી ભાળી જન અતિઆં મેં રતિઆં બુલા દેતી;
 તેરી બલિહારી હુંશિઆરી દમામ;
 મર્યે બુલા દે ભાન મેરી દીસે દીલજનન;
 અરે ફતેખાંજી બોલ મારા આપનો છે કોલ,
 મારા વાલમજી લોલ પ્યારા બોલ બોલ બોલ.
 રંગીલા રસિયા તું છે મારો પ્રાણ;
 વશ કીધી છે જાણ મને મારી મોહ આણ.

(૨૮)

હું છું તમારી પ્રાણથી પ્યારી જાઉં વારી.
 રંગીલી રસિલી વાહ.
 પ્રેમથી પલાળી મને ભાનથી બુલાવી મને;
 લટક મટક ચટક કરતી.

મોહ પાસ નાંખી મને સાનથી સમજાવી મને;
 રંગ રંગ રંગ વહાલા રંગીલા રસિલા વાહ.
 રાજ રહેવા તમ કને જીવ જન જાણું તને;
 જો જો નકદી જા જા પકડી (૨)

(૨૯)

જોને વિચારી પ્યારી તું મારી, આહું ન જોલો.
 ચિતકુંજ જોલો, અંગે લપટાવો પ્યારી, હસી હસાવી;
 મુખકું જતાવો પ્રેમે જોલાવો રતિ પતિ સમ હું છું રૂપધારી.
 જીલજાં જો મારાં કાળાં રૂપાળાં છું દાસ તારો એવું વિચારી;

(૩૦)

રહે તું દુર નીચ પાપી જો ગમાર ન લગાર.
 કરે મનમાં વિચાર દોડે શું આવાર;
 ધિકાર ધિકાર તેને હજારો ધિકાર.
 હું છું વીર ક્ષત્રી જાળા જોઈ તને ઉઠે જવાળા;
 મિથ્યા શિદ્ધ કરે જાળા ધુળ મોઢાપર તારા,
 ગયો ખાઈ માર ભુલી ગયો તે ગમાર;
 વળી આવ્યો શું આ ઠાર ફટ તને ફિટકાર,
 જોઈ ન લગાર મુખ તારું અકારું જા જા જા.

(૩૧)

હું અતિ અભાગિજો પ્રાણ પ્યારી કયાં હશે,

મન મુંઝાય નીશદિન પ્રાણુ તો જશે;
 ધિ:ક ધિ:ક ધિ:ક કંટક ધારેશું, હું છતાં તું દુ:ખ દે આવારે શું.
 પ્રભુજી વેર વાળશે પ્રિયાનું દુ:ખ ટાળશે,
 પ્યારી આવું આવું દોડી સુખી તું થશે.

(૩૨)

ખરે છેલ્લે મને તો ફસાવી કીધો લાલ જોહાલ બનાવી,
 તે ક્યારે વાહ વાહરે.
 પ્રિતીમાં પલાળ્યો રાંડે પ્રસી પડ્યો તારે આડે,
 જોડાં લગાવ્યાં લાડે પાપ એતો આવ્યું આડે;
 ચુપ કર દુર મર ધિ:ક પડી તારાપર બળ્યું તાડું જીવતર.
 પાપનો પસ્તાવો કર વ્યભિચારી પાકો ખર,
 લડી મરો નહીં, સાચું કહું, કહો કહી દો ચુપ રહું,
 રાંડે કીધો ખુશ ખુશ મારે મન પ્રસ પ્રસ,
 સમ તારા આપના રાંડ તારા પાપમાં;
 હાય હાયરે નાંકે કદા વાહ વાહરે ખીર ચદા.

(૩૩)

હર નર્મદે નર્મદે હરે હરે શિતળ પાણી;
 પવનની લેહેરો ફરર ફરર ફર ફરે ફરે.
 સ્નાન પાન કે તુજ દર્શનથી થાય મતિ શુદ્ધ ખરે ખરે;
 આધી વ્યાધી સહુ દુર કરીને કોડ પુરણુ તું કરે કરે.
 પવિત્ર પુરાણે તને વખાણી ભજે ભલા જન ધરે ધરે;

(૩૪)

આવોજી આવો કૃપા રે કરી.

આપ્યું આજે પ્રાણ દાન, બચાવીને મારો જન;

ધીર વીર ગુણવાન આવોજી આવો આવોજી (૨)

માનું આપ ઉપકાર હજારો હજાર વાર.

એમાં શાનો ઉપકાર જાઓજી જાઓ કૃપા રે કરી.

ના ના ના ના.....આવોજી.

(૩૫)

જા જા જા સંજાળું સંભાઈ, ચટ પટ ચટ મ્હોકણ મંડાવું.

ઝટ પટ ઝટ તુજને સંભાઈ, નટખટ હઠ કરતું જા કાળું;

કટ કટ કટ હમણાં કંપાવું, ફટ ફટ ફટ પાપી શીટકાઈ.

જા જા જા કહેતાં કંટાળું, ધિઃક ધિઃક તને ધિઃક ધિકાઈ;

ચુપ લંપટ તું લવરી કરમાં ખર અભિમાન ઉરમાં ધરમાં.

ડર દીલમાં અવળા અવસરમાં શીદ અપલાયે મૃત્યુ સરમાં.

વોરી વિપત્તિ સંજે વરમાં તુજ જીવન મરણ છે મુજ કરમાં.

અંક ૩ જો.

(૩૬)

દવ દવ દવ દાવાનળ લાઓ ચિત ચિંતામહીરે; (૩)
 પાપીણી પુઠે પડી ખુવારી દુઃખ દુઃખ દુઃખ દુઃખ દુઃખ કરનારી.
 મરું ટળું ક્યાં વાવ નદી કુવે પડીરે;
 કાળ ભક્ષકારી તું શાઓ ચડી ચકડોળે લેવા આવ્યો,
 આવું લે હું આવું ખા ફાડી શડીરે.

(૩૭)

અલખેલી ક્યાંથી આવી આ મુર્તી મમ મન ભાવી હો,
 ઉર અંકુળાએ વિષમય થાયે, સ્વપ્ન કે સાચું નહીં સમજાયે;
 વેહેમ વિસારો, ધીર ઉર ધારો, સત્ય સંભારો મેળાપ મારો,
 કાણુ કાણુ નર્મદાના પુલપર નેહ ભર નેત્રે નીરખ નાર,
 હા એજ તમારા પવિત્ર પ્યારને પુરણ પારખનાર,
 સત્ય કહો મારા સમ, તો તો ત્રુટે જીભ મમ;
 બંધુકનો ખહાર કરી, ઉગારીતી હણી અરી,
 હવે ખરું ઉરે ધરું, ચિતે ઠરું, તારો તરું;
 નથી વધારે પ્રતિ ઉપકારે હજી નથી હું ફાવી હો.

(૩૮)

હરદમ ઉર તમ મમ પ્યાર પ્રેમદા ભરજો,
 અલખેલી નવેલી પ્રિત રીતે અનુસરજો;
 ઓ કમળ વદન વપુ મદન સદનમાં પ્રેમ ધ્યાન ધરજો.

એ ચિંતા અળગી નાથ કરો તમ તનથી;
 સરિતા સર સાગર શુદ્ધ જોઈ જીવનથી;
 નહીં તજે અપૈયો આશ, શ્વાંતની મનથી;
 ધન્ય ધન્ય તરૂણી તમ ટેક હાની સૌ દરજે;
 હું જનકિંકરું પ્રી કરારે મળશે,
 જે કરણ હાર કિરતાર નહીં વીસરજે.

(૩૯)

નહીં ડું દિલે મરવાથી શી વડાઈ વધ કરવાયરિ,
 બાળકને બાંધીને બળીયો હામ ધરીને હાલુશે;
 એ બળીઆને નક્કી નપુંશક ગુણીજન સર્વે ગણુશે.
 મરણ અણીપર મનુષ્ય અંક પણ તેથી કંઈ નહીં વળતું;
 ધુમાડાના ભરે બાચકા કરમાં કાંઈ નહીં મળતું;
 કદ કરેલા કેશરી સામે શિયાળ લવરી કરશે,
 કેશરીને જીતનાર તેહને કાંઈ નહીં ઉચરશે.

(૪૦)

આલો વિજય વિજય રણુ કરવા,
 દોડા અરીનાં શીર તોડા નહીં છોડા;
 લાચાર લાચાર કરો દુશ્મનને આવાર
 કંટક હરામીને હરાવી કરો પાયમાલ.

(૪૧)

ભાવે લહીં ભોગ દાળી તું દયાળી દયા દિલ ધારી,
 માની તારો બાળ પ્યારો હાથ મારો ગ્રહી પાર તારો;
 આનંદ અંગે અહોનિશ આપી કાપી ઉપાધી વ્યાધી;
 કાયક વાયક માનસીકથી હું દાસ અવર દેવ ટાળી.

(૪૨)

નૂર હરુનું હરામીનું હાશ હવે.

મુખ પયલર, ઘટ વિપધર, કાળું મુખ કર, ખરેખરા ખર.

(કહું) કેટલું કપટી એક લવે.

લે લે કુડા તુજ કૃત્યોનાં ફળ;

પડું પડું પાય હણો નહીં હાય, ભોગવીશ ફળ પેલે લવે.

(૪૩)

હજારો છે નિચ તમોને ધિકાર.

શરમ શરમ કરતાં કાળું દુરાચારી નવ લેશ વિચાર્યું.

યયા બહુ લાચાર આર્ય તણું અભિમાન વિસારી;

અધમ કરતાં નીચની ચારી, કુળ લગ્નવીયું.

માન ગુમાવીયું સત્ય કુખાવીયું ચિત લમાવીયું;

માતાની કુખેથી જનમ ધરતાં મુવા ન કેમ તે ઠાર.

રાજની રૈયત બ્રષ્ટ કરી બહુ પાપી અનાચાર;

કીધો મળી સહુ લાવ્યા ન લેશ વિચાર.

(૪૪)

આવો આવો વિજય મારા પ્રિતમ પ્યારા,

ચક્ષુના તારા વહાલા જીવનહાર.

વારી વારી છેલ્લે જોગાળા મોહન મારા પ્રીતમ પ્યારા;

પ્રેમી તારી જળમાં મુજને બાંધ્યો આજ.

અંતરમાં અકળાઈં છું આલિંગન સુખ આપ;

મને નહીં સરમાવો લ્યો સુખ લહાવો.

અવસર આવો આવ્યો છે પ્રિતમ આજ;

(૪૫)

વિભુ જય કીધાં આભારી અસી ધારી હૃદવાળી.
 ભય ટાળી અરી મારી કીધાં આભારી.
 કહું પ્રિયે ત્રિતિ એ મારી થઇ થઇ આજે સુખિયારી.
 તન મન અરેયું તેં પ્યારી ઘણા દીવસનો વિયોગ તારો;
 સહી રહ્યોતો હું દુઃખીયારો નાથ હૃદયથી નથી વીસારી.
 પ્રાણ થકી મુજને કરી પ્યારી ખુબી તારી કેવી ભારી અહાહાહા;
 જખી પ્યારી જાઉં વારી વાહ વાહ વાહ
 તું છો પ્રીય કામણગારી જોઇ ખુબી તારી, (૨)
 હા હા હુંતો પ્રીતમ પ્યારી તમ ઉપર વારી (૨)
 વાહ લટકો કેવો ચટકો જોયો મટકો શીદ અટકો;
 લે લે હવે આમ આવ જાઓ જાઓ તમને તો કાંઇ શરમ નથી
 વાહ જમકો પગ ઠમકો શીદ ચમકો કેવો ઝમકો.
 હજુ પણ લાજ નથી કે અરે મન માન્યું ત્યાં લાજ શાની;
 બલીહારી વાહ પ્યારી કીધાં આભારી.

(૪૬)

લટક મટક ચટક પ્રિયા સુંદર વદન ન્યાળી,
 વારી વારી વારી વારી.
 એમ શું રીઝાવો રસીકરાય વદન જોઇ મન લોભાય,
 જેમ જેમ વખત જાય અધીર થાય નવ રહેવાય,
 પ્યારી વારી પ્યારી વારી.

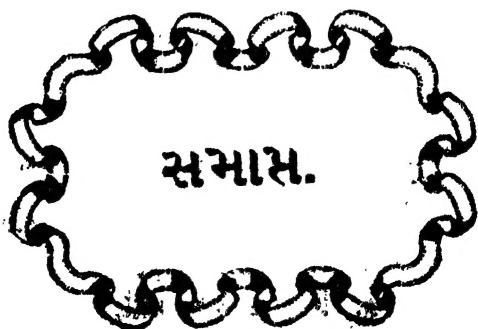
(૪૭)

વાહ વાહરે બાબલી તારું આ મોહું,
 જોઇ પ્રસન્ન થયું મન મારું હાજતો કેમ નહીં થાય,

ખુશી થાઉં ખુશી થાઉં કહું નહીં ક્રોધને;
 એમ કે વારી જાઉં વારી જાઉં પેટ સામું જોધને,
 વાહરે અહાહા લે ચાલ અલી ચાલ હા ચાલોની.
 યે રંગ યે રંગ યે રંગ આ આપરે બાથમાં નાંખી,
 ચગદી નાંખી આવા તે ઢંગ હોય,
 વાહ કેવો મટકો ન વળી ચટકો વાહ વાહ.

(૪૮)

જય જય હે વિભુ જગન્નાથ સુખ દાતા બળ શ્રાતા,
 તવ પદને મુનિજન ચઢાતા ગુણ ગાતા નિત ખાંત
 જન મન તું કર સુખ શાંતા પિતુ માતા વાહ વાહ હુરેરેરે,
 જુગ જુગ જુગમાં તું ન્યારો સ્થલ સ્થલ સ્થલમાં વસનારો,
 વિભુ એક હરી હર આ જગનાથ ખરેછો સિદ્ધિદા,
 હિતકારી બહુ ભારી જગનાથ ખરેછો સિદ્ધિદા,
 મળી સહુ આ ગુણો ગણતા મુખે ભણતા;
 વાહ હુ રે રે રે રે.

જાહેર ખબર.

નિચે મુજબ કિમ્મતથી નાટકના ઓપેરાની ચોપડીઓ જ સાહેબાને જાહેરથી હશે તેને રોકડે પૈસે વાંકાનેર આપ્યું હિત વધીક નાટક કંપની પાસેથી મળશે:—

મીરાંબાઈ	નાટકના ઓપેરા.	...	૦-૨-૦
નરસિંહ મહેતો	નાટકના ઓપેરો	૨...	૦-૨-૦
સંસારી સાવિત્રી	નાટકના ઓપેરા	'નો	૦-૨-૦
રમણ સુંદરી	નાટકના ઓપેરા	...	૦-૨-૦
જગતસિંહ	નાટકના ઓપેરા	...	૦-૨-૦
શંકરબાળા	નાટકના ઓપેરા	...	૦-૨-૦
ધન્દુમતી	નાટકના	...	૦-૨-૦
સતી સુંદરબા	નાટકના ઓપેરા	...	૦-૨-૦
ચંદ્રકાન્તા	નાટકના ઓપેરા	...	૦-૨-૦
શુરવીર શીવાજી	નાટકના ઓપેરા	...	૦-૨-૦
નરસિંહ મહેતો	નાટકના ઓપેરા	...	૦-૨-૦
સીતા સ્વયંવર	નાટકના ઓપેરા	...	૦-૨-૦
પ્રેમચંદ્રિકા	નાટકના ઓપેરા	...	૦-૨-૦
સત્યવાદી હરિશ્ચંદ્ર	નાટકના ઓપેરા	...	૦-૨-૦
મહારાણા	પ્રતાપના ઓપેરા	...	૦-૨-૦
ગોપીચંદ	નાટકના ઓપેરા	...	૦-૨-૦
કુમુદ કિશોરી	નાટકના ઓપેરા	...	૦-૨-૦

ઉપરનાં પુસ્તકો કંપનીના મુકામેથી મળશે તેમજ ગુજરાતના તમામ નામીયા શહેરોમાં અમારી કંપનીના દરેક એજન્ટો પાસેથી મળશે. વેલ્યુપેપલ અથવા નોટપેડ કામળ રાખવામાં આવશે નહિ. વિનંતિ અંચ કર્તા.

